

کودکان نیازمند توجه هستند/ چرا و چگونه کودک خود را تشویق کنیم

کودکان باید به صورتی روشن و مثبت، راهنمایی بشوند تا بدانند که چگونه باید زندگی خود را اداره کنند و به این نیاز دارند که بدانند ...

خبرگزاری مهر- کودکان باید به صورتی روشن و مثبت، راهنمایی بشوند تا بدانند که چگونه باید زندگی خود را اداره کنند و به این نیاز دارند که بدانند چه کاری را باید انجام دهند نه اینکه چه کاری را نباید انجام دهند. همه انسانها به تعریف و تمجید واکنش مثبتی نشان می دهند و از آن احساس خوبی دارند، کودکان هم از این امر مستثنی نیستند. کودکان هم از تشویق و تحسین خوششان می آید. یکی از مایه های شادی و کار کردن با کودکان مشاهده خشنودی و غرور بی اختیار و آزادانه در چهره آنها در زمانی است که در کاری موفق می شوند و ما نشان می دهیم که متوجه موفقیت آنان شده ایم.

تقریباً در همه کودکان این موضوع مصداق دارد که تحسین، انگیزش و تشویق خیلی بیشتر از تنبیه و عیب جویی می تواند رفتاری را در کودک به وجود بیاورد که بزرگسالان خواهان آن هستند. احتمالاً بیشتر افراد متوجه این نکته شده ایم که تحسین و تشویق یا حتی وعده آن در مقایسه با تنبیه و تحقیر، اثرات بهتری به بار می آورد علاوه بر این به نظر می رسد بسیار به جا است که در عین حال در پی یافتن خطاهای کودک نیز باشیم.

کودکان به چیزی بیشتر از توصیف و تمجیدی که صرفاً باعث لذت می شود احتیاج دارند تا به انگیزه و شوق برسند. تشویق و تمجید چیزی ظاهری و اضافی مانند مخلوط خاک قند و سفیده تخم مرغ برای روی شیرینی و کیک نیست. بلکه واقعا بعضی از نیازهای اساسی را برطرف می سازد. کودکان همان طور که باید به طرز مناسبی تغذیه شوند و لباس بپوشند نیاز دارند که کسی برای آنها اهمیت و احترام قائل شود، باور کنند که کسی نسبت به آنان متعهد است و به اندازه کافی دلسوز آنهاست و در فکر شادی آنهاست آنان نیازمند توجه هستند و باید احساس کنند دوست داشتنی هستند.

باید خشنود و راضی باشند و دیگران به ویژه والدین خود را شاد کنند، آنان نیاز دارند بشنوند که موجب خوشحالی والدینشان شده اند و دوست دارند سعی و تلاش زیاد آنها مورد توجه والدینشان قرار بگیرد. ستودن و تشویق کردن، پاداش دادن، در آغوش کشیدن، لبخند زدن و دست دادن این نیازها را تحقق می بخشد.

واکنش های دیگری از سوی والدین که نتایج مشابه دارند عبارتند از حمایت، توجه، قدردانی و ابراز امتنان. ما می توانیم با بیش از یک روش، قدردانی و امتنان خود را نشان دهیم، رفتار آنان را استحکام بخشیم و دلگرمشان کنیم. می توانیم قدردانی و تشکر خود را به صورت مختلف نشان دهیم. با کلمات، به طور جسمی، با صرف وقت و توجه و با دادن هدایا.

اگر والدین همواره به کودکان بی اعتنایی کنند آنان نیز دلیلی بر خوب بودن خود نمی بینند، زیرا با احتمال زیاد خوب بودن آنها نیز مورد توجه والدین قرار نخواهد گرفت. برای بسیاری از مردم سخت است که از فرزند خود تعریف کنند. بعضی ها صرفاً نمی دانند که چه تعریف یا تحسینی از او بکنند، برخی دیگر از ابراز تعریف و تمجید احساس ناراحتی می کنند عده ای دیگر از تحسین کردن کودکان خود اکراه دارند چون معتقدند: تعریف و تمجید، کودکشان را پر مدعا و از خود راضی خواهد کرد و فقط زمانی باید از کودک تعریف شود که کاری برجسته و دور از انتظار انجام داده باشد.

رفتار و کار عادی شایسته اظهار نظر به خصوصی نیست و اگر چیزی بتواند بهتر شود، نباید مورد تحسین قرار گیرد. پیش از آنکه بابت یک تکلیف، از کودک تعریف و تحسین به عمل آید، او باید در هر حوزه ای موفق شود، در غیر این صورت ممکن است تصور کند که همه چیز رضایت بخش است و زمانی که لازم است به اصلاح برخی عملکردهای خود بپردازد، کوتاهی کند.